

Publicerad 2013-03-25 12:46 av entusiasm

## **Dina känslor avtog.**

Smärtsamt tom  
likgiltig och  
tyst  
inombords

Van vid skrik  
och gråt  
Van vid  
att det rev och slog

Du skövlade en skog  
med din ångest

Men en dag  
tystnade skriken  
Kvar satt du  
med paniken  
med känslan av att  
inte  
känna  
någonting

Hur det kunde göra mer ont  
när allt känns tomt  
kommer du nog aldrig  
att förstå

Hur smärtan avtog  
men ökade ändå.

Och skuldkänslorna  
slog på.

Skuld  
över att inte känna igen

de runt en  
Skuld  
över det svala intresset  
inför de man alltid  
älskat

Du trodde du dog  
när dina känslor  
avtog

Men du levde vidare  
som en andedräkt i kylan  
ett moln man vill undvika  
men måste gå igenom  
för att komma dit man ska

Ditt skal levde kvar  
men jag undrar  
vart blev du av?

Du som hade så mycket  
inombords  
att du slog sönder en skog  
av  
desperation.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten